

Poslovni broj: 3/P-49/2018-67

Z A P I S N I K
od 13. listopada 2021.
o održanom ročištu za glavnu raspravu
kod Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: Vladimir Starčević, Slavonski Brod

TUŽENIK: 1. STARČEVIĆ, d.o.o. za poslovne djelatnosti, uvoz - izvoz "u stečaju", Slavonski Brod

2. PLAMA-PUR d.o.o., Podgrad, Republika Slovenija

RADI: 900.000,00 kn

Prisutni od suda:

Daniela Martini Maoduš, sutkinja

Marija Đurin, zapisničarka

Vrijeme početka: 12,00 sati.

Za tužitelja: punomoćnik Ivan Žalac, odvjetnik

Za I tuženika: nitko, dostava poziva uredno iskazana

Za II tuženika: punomoćnik Matija Pečatnik, odvjetnik

Sud donosi

R J E Š E N J E

Ročište će se održati u odsutnosti uredno pozvanog I tuženika.

Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva i svih dosadašnjih navoda.

II tuženik ostaje kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda kao i podneska od 6. listopada 2021. u kojem u bitnom navodi da je dokumentacija koja je dostavila Porezna uprava dokaz da je vještačenje nepravilno te da prigovori II tuženika nisu otklonjeni i dalje je ostalo otvoreno pitanje što je predstavljalo u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu imovinu I tuženika, a pogotovo da li je stan u Zagrebu predstavljao tu imovinu, obzirom da iz Zagreba, po pozivu suda, nije stiglo očitovanje vezano za taj stan, II tuženik je sam pribavio dokaze iz zbirke isprave vezane za prodaju predmetnih nekretnina iz kojih jasno proizlazi da je predmetni stan bio imovina kada je Ugovor o kreditu sklopljen i to zato što je Ugovor o kreditu sklopljen 28. siječnja 2005., a Ugovor o prodaji stana sklopljen je 22. lipnja 2006., dakle nakon što je sklopljen Ugovor o kreditu. Iz čega slijedi zaključak da je tužitelj sudskoj vještakinji predao neistinitu ispravu, s obzirom da one isprave koje je dostavila Porezna uprava nisu bile iste isprave po kojima je vještak vještačio. Vještakinja je u bitnom dijelu ipak potvrdila (dopuna nalaza od 23. srpnja 2019.) navode tuženika jer iz odgovora na primjedbe vještaka proizlazi da je vještak utvrdila da je bilo dugovanja I tuženika II tuženiku u iznosu navedenom u Ugovoru o kreditu, koja se isplata sukladno pravnom

stavu tuženika smatra robnim kreditom (pravno pitanje) jer je potraživanja II tuženika po osnovi naknade cijene za isporučenu robu i dospjele ugovorne kamate pretvoreno u robni kredit od godinu dana, slijedom čega tužitelj nije dokazao svoje navode da je Ugovor o kreditu ništatan. Stranke su se po Ugovoru o kreditu dogovorile po točki 3 da će poravnanje međusobnih obveza i dugovanja izvršiti internom preknjižbom na dan sklapanja tog dogovora stranaka 28. siječnja 2005.

II tuženik nije dokumentaciju iz zbirke isprave, koju je priložio uz podnesak od 6. listopada 2021., dostavio ranije, jer se pitanje obima imovine I tuženika u odnosu na predmetni stan u Zagrebu pojavilo tek u vrijeme treće dopune vještačenja, kada je vještakinja uz svoj nalaz priložila bilance tužitelja u kojem se spominje predmetni stan, ali u tim podacima nema podataka iz zemljišnih knjiga za stan. Tek kada je Porezna uprava, na poziv suda, dostavila neke podatke za stan, adresu stana, II tuženik je bio u mogućnosti ispitati činjenice i dostaviti dokaze na okolnost da je taj stan bio imovina I tuženika kada je Ugovor o kreditu sklopljen. Na tom stanu je upisana hipoteka u korist Helios osiguranja, upravo u isto vrijeme kada je sklopljen Ugovor o kreditu između stranaka. A prije toga nekretnina je bila neopterećena hipotekama što dokazuje da je I tuženik imao, kada je sklapao Ugovor o kreditu s II tuženikom, više imovine nego što proizlazi iz dokumentacije koju je dostavio tužitelj.

Nakon toga, tužitelj ističe da je kupovna za predmetni stan raspodijeljena na način kako je to navedeno u čl.5 Ugovora o kupoprodaji, jedan dio kupovine je doznačen na račun Državnog proračuna, jer je Starčević d.o.o. dugovao, na ime poreza i ostalih obveza prema Državnom proračunu, oko 600.000,00 kn, jer je Republika Hrvatska temeljem rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-8/06 od 16. siječnja 2006. uknjižila založno pravo za iznos od 619.745,81 kn, a iz z.k. izvatka broj Z-428/06 proizlazi da je kamata na taj dug bila od 22. rujna 2005. iz čega slijedi zaključak da je dug prema Poreznoj upravi poticao još od prije nego što je sklopljen Ugovor. Preostali iznos od kupoprodajne cijene je doznačen Helios osiguranju tako da tužitelj nije dobio ništa od cijene, zbog prezaduženosti, tako da je vještak ispravno zaključila o činjenici prezaduženosti. Iako je taj stan bio u formalnom vlasništvu I tuženika kada je sklopljen Ugovor o kreditu, stvarno taj stan, odnosno njegova vrijednost, nije povećavala dugotrajnu imovinu I tuženika jer su obveze bile veće.

Tužitelj se ne protivi da se dokumentacija iz gruntovnice koju je II tuženik priložio uz podnesak od 6.10.2021. koristi u postupku.

Nakon toga II tuženik osporava navode tužitelja jer tužitelj neosnovano činjenicu da novčana tražbina Republike Hrvatske prema tuženiku, prema stanju i zemljišnih knjiga navedeno kao dospjela 22. rujna 2005., tumači kao tražbinu koja je dospjela prije toga, iz razloga što Republika Hrvatska, zbog dospjelih obveza, može tražiti zateznu kamatu kada je ta tražbina dospjela, a da je tražbina dospjela ranije tada bi to bilo vidljivo iz zahtjeva Republike Hrvatske. Iz činjenice što je iz kupoprodajne cijene za stan u Zagrebu namiren Helios kao založni vjerovnik, ne može se zaključiti da bi II tuženik znao, odnosno da bi trebao znati, da je I tuženik prezadužen u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu jer je II tuženik jednako kao i Helios dobio osiguranje na nekretnini koja do tada nije bila opterećena hipotekama.

II tuženik ostaje kod prijedloga da se pozove vještakinja i da iz dokumentacije Porezne uprave i dokumentacije koju je 6.10.2021. uz podnesak dostavio II tužitelj, odgovori na tri pitanja na strani 13 podneska II tuženika od 6. listopada 2021.

Tužitelj se protivi prijedlogu II tuženik da se ponovo pozove vještakinja jer je već dala svoj nalaz i mišljenje, a ovaj prijedlog koji je II tuženik stavio u podnesku se može smatrati prijedlogom za novo vještačenje.

II tuženik ističe da se ovdje postavlja pitanje vjerodostojnosti dokumentacije po kojoj je vještakinja dala nalaz jer se ta dokumentacija razlikuje od dokumentacije koju je dostavila Porezna uprava pa se treba vještakinja izjasniti da li se nakon uvida u tu dokumentaciju ostaje kod svog navoda ili će ga promijeniti. Ističe da je spreman platiti predujam vještakinji kako bi se ona pismeno očitovali vezano za te nove činjenice i smatra da ne bi bilo dovoljno da se ista izjasni samo na ročištu zbog kompleksnosti predmeta i problema i da izradom pisanog izjašnjenja vještakinje se omogućuje strankama da se na vrijeme pripreme i stave primjedbe.

Sud donosi

R J E Š E N J E

Odgada se ročište za glavnu raspravu te se usvaja prijedlog II tuženika da se zatraži pisano očitovanje vještakinje Mirjane Radman Funarić vezano za dokumentaciju dostavljenu naknadno od stranke Porezne uprave i II tuženika u zadnjem podnesku i tražiti će se izjašnjenje vještakinje o vremenu dospelosti tražbine Porezne uprave koja tražbina se spominje u Ugovoru o kupoprodaji stana, odnosno da li je i u kojem iznosu bila dospjela tražbina Porezne uprave na dan sklapanja ugovora od 28. siječnja 2005, temeljem kojih rješenja Porezne uprave postoji ta tražbina te da li i u kojoj mjeri zaduženje prema Poreznoj upravi I tuženika u to vrijeme utječe na činjenicu prezaduženosti, odnosno da li je ta obveza bila sastavni dio bilance dostavljene Poreznoj upravi za stanje 2004. godine.

Poziva se II tuženik na uplatu dodatnog predujma u iznosu od 2.400,00 kn u roku od 8 dana.

Novo ročište će se zakazati nakon što protekne rok za uplati predujma, odnosno nakon što se zaprimi pisano očitovanje vještakinje.

Nakon toga II tuženik moli da se novo ročište zakaže najranije 11,30-12,00 sati jer treba doći od Zagreba u jesenskim uvjetima.

Spis u kal.12 dana.

Dovršeno u 12,53 sati.

Sudac:

Zapisničar:

Stranke: